

3.1. O primă carență a acestor două secțiuni ale Schiței este repetiția inutilă și, implicit, circularitatea argumentului causal care ar trebui să fie constituit de cele două secțiuni. În acest moment, Schița arată felul în care starea socială a României duce la efecte asupra stării sociale a României: o relație causală fără noimă. În plus, o lectură mai atentă a celor două secțiuni relevă că, de fapt, ambele secțiuni sunt o descriere parțial documentată și puțin detaliată a unei liste – limitate, de altfel– de *probleme sociale*. Un sumar al aspectelor discutate la secțiunea „Starea socială a României: 2013” ilustrează foarte bine acest lucru:

- (i) reducerea numărului de salariați în rândul populației active și sărăcirea (p. 5)
- (ii) polarizarea veniturilor și sărăcirea (p. 5-6)
- (iii) îndatorarea și sărăcirea (p. 8)
- (iv) migrația de natură economică și impactul social asupra copiilor lăsați în urmă (p. 8)
- (v) ineficacitatea politicilor de ocupare (p. 9)
- (vi) ineficacitatea ajutorului de șomaj (p. 9) și neocuparea de durată (care este, de fapt, un exemplu concret al argumentului formulat la punctul anterior, deci nu ar trebui să fie un alt subpunct) și sărăcirea
- (vii) erodarea valorii alocației de copil și sărăcirea (p. 9-10)
- (viii) VMG și sărăcirea (p. 10)
- (ix) corupția (p. 11)
- (x) mecanismele de protecția consumatorului și efectele distorsionante asupra prețurilor ale monopolurilor (p. 11)
- (xi) diferite forme de excluziune socială (p. 12)

În loc ca această secțiune să redea în mod consecvent evoluția în timp sau situația în 2013 ale unor indicatori sociali (în plus față de numărul de salariați și inactivi și dinamica veniturilor medii și minime), analiza se focalizează de fapt pe ineficacitatea și erodarea în timp a unor beneficii în bani și a unui set limitat de politici, de regulă efectul final menționat fiind sărăcirea. **Recomandarea noastră este ca această secțiune să descrie ceea ce susține că dorește să facă: o imagine – longitudinală și/sau transversală – despre situația socială a românilor. Mai precis, să includă în primul rând statistici descriptive despre indicatori sociali, de pildă nivelul de sărăcie relativă; sărăcie extremă; diversitatea și incidența diferitelor experiențe de sărăcie (sărăcie temporară, sărăcie cronică etc.); incidența diferitelor măsuri ale sărăciei în rândul diferitelor grupuri sociale (copii; adulți inactivi, adulți salariați și/sau activi; femei; persoane cu dizabilități și boli cronice debilitante; pensionari; locuitori rurali; romi etc.); diferiți indicatori ai polarizării veniturilor; tipul și gradul de îndatorare în rândul diferitelor categorii; descrierea și incidența problemelor cu care se confruntă copiii ai căror părinți lucrează în afara țării ș.a.m.d. Statisticile descriptive ar putea fi urmate desemnarea diferitelor probleme sociale (gradul de sărăcie și ritmul sărăcirii; gradul și ritmul de îndatorare; inegalitățile de venit ș.a.m.d.). De asemenea, statisticile și numirea problemelor sociale considerate prioritare pot fi urmate de o scurtă descriere a mecanismelor cauzale aferente fiecăreia.**